

Konna. Madiš wa hea mees, soowib ifegi
 Eullile head!" Mõnda kadus Kaie mure,
 ta ostis naha ära ja läks jälle koju poole
 tagasi. Maer seisis tal moka peal kui mõtles,
 et nii kogemata õnnega koju juhtunud.

Poole teepeal jäi Kaie seisatama: „pean
 ometi vaatama, kas riie on veel nii ilus!"
 Tegigi riidekimbu lahti, mõtis waranduse wälja,
 riie oli ilus mõlemilt poolt waadata. Pani
 riide paberi sisse ja pidi minema, aga enne
 veel kuulis ta selja tagant wanke kolinat,
 põõris ümber ja mis ta nägi, oli nii imelik
 pealt näha, et ta seisma jäi. — Wanter oli
 otse ühe kilusilgu widamise jaust, mis alles
 üleüldse mudaga oli, raudjas kontsi hobune
 ees, kes edasi käies tee pealt heina kõrja korjas.
 Hale näha! Wanke kõrwas käis mees, riide
 räbalad ihu peal, paremas peas piits, aga
 ta pahema käe nael käis wäikene pois, aru-
 järele kolm ehk neli aastat wana, palu jalu,
 suur täie mehe kuub selgas, saba loha taga,
 suur müts üle pea. Kaie seisis ja waatas
 ehmatand näuga pealt. „Tere Jumalime!" ütles

mees. „Tere, tere! kuhu Teie tee lähab?"
 „Pärnu poole!" oli wastus. „Wõi Pärnu
 poole!" ütles Kaie; — „pitt tee ees, ja waene
 poisike peab jala käima; eks sa pane teda
 wankre peale istuma?" „Kui ära wäsi, eks
 ma siis tõsta wankresse!" Korraga aga kuu-
 leb Kaie ühe wäikese lapse nuttu häält.
 „Heldekene kes seal nutab?" küsis naine.
 Suure kuuega pois lükkas mütsi kula taha
 ja ütles: „See on wäikene Jaak." „Armas
 Jumal! mees, eks sa siis aita wäetimat!"
 ütles Kaie, „eks see ole wist sinu oma laps
 ja miks ta kisendab?" „Ei ma tea!" ütles
 mees, „nälga tal kü ei wõi olla, kisendab
 wist ema järele!" „Kus ta ema siis on?"
 küsis naine. „Kus ta on!" wastas mees ja
 käs kis pois: „Herm, ütle sina, kus ema on!"
 Herm lükkas mütsi nina pealt ülesse ja ütles:
 „Ema on Jumala juures!" Mees kärgatas
 kord waljuste, laps jäi waid. „Oh mu süda
 tahab lõhkeda," ütles Kaie; „ema surnud ja
 wäetima lapsuga käid piika teed!" „Mis pean
 ma tegema? wabandas isa; naine suri tee